

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní Mgr. Martinou Petříkovou v právní věci

žalobkyně:

xxxx

zastoupené advokátem JUDr. Václavem Kalinou
sídlem Heydukova 101/2, 397 01 Písek

proti

žalovanému:

xxxx

zastoupenému advokátem JUDr. Emilem Švingerem
sídlem Smetanova 78, 397 01 Písek

o určení výživného pro manžela

takto:

- I. Žaloba, aby žalovanému byla uložena povinnost přispívat na výživu žalobkyně částkou ve výši 13 000 Kč měsíčně, počínaje dnem 1. 6. 2015 do 15. 10. 2015, vždy do každého 5. dne v měsíci předem k rukám žalobkyně, **se zamítá.**
- II. Žaloba, aby žalovanému byla uložena povinnost přispívat na náklady rodinné domácnosti částkou 3 475 Kč měsíčně, počínaje dnem 1. 6. 2015 do 15. 10. 2015, vždy do každého 5. dne v měsíci předem k rukám žalobkyně, **se zamítá.**
- III. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 26 400 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám JUDr. Emila Švingera, advokáta se sídlem Smetanova 78, Písek.

Shodu s prvopisem potvrzuje xxxx

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 20. 5. 2015 a změněnou se souhlasem soudu domáhala proti žalovanému placení výživného pro manželku ve výši 13 000 Kč měsíčně a dále příspěvku na náklady rodinné domácnosti ve výši 3 475 Kč měsíčně, to vše za období od 1. 6. 2015 do 15. 10. 2015. Podle žalobních tvrzení účastníci uzavřeli dne 16. 3. 1991 před Městským úřadem v Milevsku manželství, ze kterého se narodily tři děti, nezl. xx a dále zletilý xx, kteří jsou již schopni žít se sami. Účastníci řízení žijí odloučeně, žalobkyně žije v rodinném domě v xx a žalovaný žije v domě v xxx, který je napůl ve vlastnictví se společníkem firmy xx. a účastníky. V domě jsou dvě bytové jednotky a každý z vlastníků užívá jednu bytovou jednotku, žalovaný tedy užívá jednu bytovou jednotku. V průběhu řízení bylo manželství účastníků pravomocně rozvedeno dne 16. 10. 2015. Zletilí synové xx žili v rozhodné době společně s žalobkyní v nemovitosti v xx a v té době pracovali u žalovaného. Ke svým majetkovým poměrům žalobkyně uvedla, že od 1. 1. 2015 je hlášena na Úřadu práce v Milevsku, kdy skončila svoji činnost jako OSVČ, protože jí nebyly přidělovány zakázky od jejího hlavního dodavatele společnosti xxxxx a dalších smluvních partnerů. Momentálně tedy nemá žádný příjem, měla pouze příspěvek na domácnost, který jí posílal žalovaný ve výši 3 000 Kč týdně. Emailem ze dne 12. 3. 2015 žalovaný sdělil žalobkyni, že souhlasí se zvednutím platby na 13 000 Kč měsíčně, nicméně přestává platit zálohy na elektřinu ve výši 2 600 Kč měsíčně, vodu cca 6 000 Kč ročně, zákonné pojištění na osobní automobil ve výši 7 200 Kč ročně, uhlí cca 15 000-20 000 Kč ročně, dále pak obědy pro nezl. syna xxxxxxxx 500 Kč měsíčně a internet 750 Kč měsíčně. To odpovídá platbám 6 950 Kč měsíčně, tedy 1/2 na každého manžela připadá 3 475 Kč měsíčně. Tyto platby po 1. 6. 2015 hradí žalobkyně, v rozhodné době žalovaný nic neplatil. Pojistku na dům hradí žalovaný. Pokud jde o platbu zaplacenou žalovaným na účet žalobkyně dne 1. 10. 2015 ve výši 6 301 Kč, šlo o platbu na rovnátka pro syna, a pokud jde o platbu ze dne 2. 6. 2015 ve výši 5 000 Kč a ze dne 20. 8. 2015 ve výši 6 000 Kč, jde o doplatek výživného, které žalovaný neuhradil v měsíci březnu – květnu 2015. V rozhodném období měla žalobkyně k dispozici automobil Ford Mondeo zakoupený účastníky v době manželství. K majetkovým poměrům žalovaného žalobkyně uvedla, že žalovaný je společníkem společnosti xxxx. a jeho průměrný měsíční příjem činí více než 30 000 Kč. Za rok 2014 firma dosáhla příjmů ve výši 7 750 000 Kč. Žalovaný má dále příjmy z nájemného, kdy je pronajímána nemovitost účastníků pro činnost firmy, nájemné činí 75 000 Kč ročně pro oba manžele. V průběhu řízení žalovaná potvrdila, že polovina nájemného za rok 2015 ve výši 37 500 Kč jí byla ze strany žalovaného uhrazena.
2. Žalovaný žalobu zcela neuznává a považuje ji za nedůvodnou, když je přesvědčen o tom, že svoje povinnosti ve vztahu k manželce splnil. Za období od června 2015 do října 2015 žalovaný platil ze svého účtu přímo na účet žalobkyně finanční prostředky, současně na některé náklady žalobkyni předával finanční prostředky v hotovosti a dále hradil společné závazky. Navíc žalobkyně žije v domě ve výlučném vlastnictví žalovaného a konzumuje tak bydlení v xx bezplatně. Od zaměstnavatele xxxxxxxx. plyne žalovanému měsíční čistý příjem ve výši 10 600 Kč. Mimo pravidelných výdajů žalovaný uhradil na účet žalobkyně dne 2. 6. 2015 částku 5 000 Kč, 20. 8. 2015 částku 6 000 Kč a 1. 10. 2015 částku 6 301 Kč. V roce 2015 neměl žalovaný z pronájmu žádný příjem, neboť mu nájemné nebylo zaplaceno. Žalovaný dále hradí společný dluh účastníků u Českomoravské stavební spořitelny, a to splátkou ve výši 4 800 Kč měsíčně a splátkou ve výši 2 360 Kč měsíčně. Dne 15. 6. 2015 žalovaný uhradil ze svého účtu obědy xx ve výši 475 Kč, 14. 7. 2015 pojištění domácnosti v xx ve výši 1 497 Kč, 20. 7. 2015 poplatek vodné a stočné ve výši 893 Kč, 10. 8. 2015 internet v xx ve výši 873 Kč a dne 11. 9. 2015 ve výši 1 045,49 Kč. Dále činil žalovaný k rukám žalobkyně pravidelné platby v hotovosti 3 000 Kč týdně i v rozhodném období a tyto předával prostřednictvím zletilých synů žalobkyni k jejím rukám. Finanční prostředky, které měl žalovaný v hotovosti

a vkládal je na svůj účet, získal od své přítelkyně, případně šlo o půjčky od společníka, aby byl schopen uhradit zejména výživné, splátky společných úvěrů, jakož i veškeré další povinné platby.

3. Mezi účastníky bylo nesporné, že v období od 1. 6. 2015 do 15. 10. 2015 (dále jen „rozhodné období“) byli účastníci manželé a jejich manželství bylo pravomocně rozvedeno dne 16. 10. 2015. Dále bylo mezi účastníky nesporné, že v rozhodném období žalovaný platil měsíčně na účet žalobkyně výživné na nezl. syna xx ve výši 5 000 Kč. Dále žalobkyně i žalovaný shodně uvedli, že pojištění domu v xx hradil v rozhodné době žalovaný.
4. Oddacím listem vydaným Městským úřadem v Milevsku dne 16. 2. 2015 bylo prokázáno, že xx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, uzavřeli manželství dne 16. 3. 1991.
5. Pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 27. 7. 2015, č. j. 6 C 137/2015 - 40, bylo prokázáno, že dne 16. 10. 2015 bylo manželství účastníků řízení rozvedeno.
6. Výslechem svědka xx, který je zletilým synem účastníků řízení, bylo zjištěno, že žalovaný dával synovi pro žalobkyni 2 000 Kč týdně, poslední týden v měsíci vždy 3 000 Kč. Takto to probíhalo, dokud žalobkyně nezačala na žalovaného podávat trestní oznámení a dělat mu naschvály, pak žalovaný platit přestal. Než se žalovaný odstěhoval ze společné domácnosti, dával peníze žalobkyni sám, poté to probíhalo výše uvedeným způsobem. Od roku 2010 asi do 2016 pracoval syn u otce, jeho výplata činila cca 20 000 Kč měsíčně. O tom, jak firma otce hospodařila, nic neví. xxx žije společně s matkou na adrese xxx, výdaje na domácnost hradí každý ve výši 1/2. V době, kdy s nimi žil ještě bratr, platili každý 1/3. Do kdy to bylo, neví, ale určitě s nimi bratr bydlel ještě v roce 2015. Dále uvedl, že v xxx je kotel kombinovaný na uhlí a dřevo, poté, co se otec odstěhoval, platil uhlí ještě jednou, poté to již platil syn xx společně s matkou napůl. Částka za fůru byla 10 000 Kč.
7. Výslechem svědka xx, který je zletilým synem účastníků řízení, bylo zjištěno, že syn celý rok 2015 bydlel na adrese xxx a přispíval na domácnost. Hradil 1/3 elektřiny, 1/3 vody a na potraviny přispíval 2 000 Kč měsíčně. Poté, co se otec odstěhoval, posílal matce peníze přes něho nebo jeho bratra ve výši 2 000 - 3 000 Kč týdně. xxx se odstěhoval v polovině června 2016, v roce 2015 pracoval u otce, kde přestal pracovat v květnu 2016. Svědek neví, kdy došlo k rozvodu jeho rodičů, nedokáže říct, do kdy otec přes něho posílal peníze pro matku.
8. Z potvrzení Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště Milevsko, ze dne 18. 3. 2015 a ze dne 8. 6. 2015 bylo zjištěno, že žalobkyně je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání od 1. 1. 2014, přičemž podpora v nezaměstnanosti jí byla poskytována od 1. 1. 2014 do 31. 5. 2014.
9. Z přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2015 bylo zjištěno, že průměrný příjem žalovaného v uvedeném období činil 17 700 Kč měsíčně, když celkové příjmy za dané období činily 225 366 Kč a daň činila 12 900 Kč. Z výplatních pásek žalovaného od zaměstnavatele společnosti xxxxxxxxxxxx, bylo zjištěno, že čistý měsíční příjem žalovaného od června 2015 do října 2015 činil 10 600 Kč.
10. Ze znaleckého posudku xxxx, znalkyně v oboru ekonomika, účetní evidence a ekonomická odvětví (znalecký posudek č. 135/2016) vypracovaného ve spise sp. zn. 9 C 385/2015, v němž zdejší soud rozhodoval o stanovení výživného pro rozvedenou manželku xxx, která i v tomto řízení vystupuje na straně žalobkyně, bylo zjištěno, že příjem žalovaného v roce 2015 činil 149 535 Kč ročně. V roce 2015 žalovaný neměl žádné zdanitelné příjmy ze samostatné výdělečné činnosti. Za rok 2015 měl žalovaný příjmy z pronájmu ve výši 37 500 Kč. Z titulu pronájmu dále žalovaný k datu 11. 1. 2017 evidoval pohledávky za firmou xxx ve výši 172 000 Kč (část nájemného za rok 2013 a celé nájemné za roky 2014 a 2015).

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

11. Z doplnění znaleckého posudku č. 135/2016 zpracovaného znalkyní xxx dne 25. 6. 2017 bylo zjištěno na základě zohlednění hospodaření firmy xxx že žalovaný nemá, resp. neměl žádný další příjem z titulu účasti na společnosti xxx., než který byl uveden v původním znaleckém posudku.
12. Z výpisů z účtu žalovaného vedeného u Komerční banky, a. s., č. xxx bylo zjištěno, že žalovaný v měsících květen – říjen 2015 pravidelně hradil měsíční splátku úvěru u Českomoravské stavební spořitelny, a. s., ve výši 4 800 Kč a ve výši 2 360 Kč. Dále bylo prokázáno, že žalovaný hradil internet v xx platbou ze dne 10. 8. 2015 ve výši 873 Kč, ze dne 11. 9. 2015 ve výši 1 045,49 Kč a ze dne 23. 10. 2015 ve výši 873 Kč, pravidelně každý měsíc zasílal výživné ve výši 5 000 Kč, dále dne 1. 10. 2015 zaslal žalobkyni částku 6 301 Kč, dne 20. 8. 2015 částku 6 000 Kč. Dne 20. 7. 2015 žalovaný provedl platbu vody v xx ve výši 893 Kč a dne 14. 7. 2015 zaplatil pojištění domácnosti ve výši 1 497 Kč. Dále bylo zjištěno, že na účet žalovaného byly připsány mimo jiné následující částky: dne 4. 6. 2015 byla vložena částka 5 000 Kč v hotovosti, dne 3. 7. 2015 další vklad v hotovosti 5 000 Kč, dne 14. 7. 2015 vklad v hotovosti ve výši 10 000 Kč, ke dni 19. 8. 2015 vklad v hotovosti 13 000 Kč, dne 7. 9. 2015 vklad v hotovosti ve výši 7 000 Kč a dne 29. 9. 2015 vklad v hotovosti ve výši 7 000 Kč.
13. Z výpisů z účtu žalovaného vedeného u Komerční banky, a. s., č. xx bylo zjištěno, že z účtu žalovaného odešla dne 22. 6. 2015 platba na pojištění domácnosti v xx ve výši 1 497 Kč, dne 15. 6. 2015 byly zaplaceny obědy nezl. syna xx ve výši 475 Kč a dne 2. 6. 2015 odešla pro žalobkyni platba ve výši 5 000 Kč.
14. Smlouvou o úvěru č. xxx ze dne 22. 9. 2009 bylo prokázáno, že uvedeného dne uzavřela Českomoravská stavební spořitelna, a. s., jako věřitel s xxx jako dlužníkem a xxx jako spoludlužníkem, kteří jsou oba společně v pozici dlužníků, smlouvu o úvěru, na základě které se věřitel zavázal dlužníkům poskytnout meziúvěr do celkové výše 900 000 Kč a ke dni přidělení cílové částky dále úvěr ze stavebního spoření do celkové výše 540 000 Kč, když bylo sjednáno, že tento meziúvěr a úvěr ze stavebního spoření se poskytuje za účelem údržby a změny rodinného domu. Dlužníci se zavázali poskytnutý úvěr splácet v plné výši včetně sjednaných úroků. Výpisy z účtu č. xxxx vedeného u Českomoravské stavební spořitelny, a. s., za období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015 bylo prokázáno, že z účtu žalovaného bylo na úvěrový účet hrazeno v uvedeném období 2 360 Kč měsíčně. Výpisy z účtu č. xxxx vedeného u Českomoravské stavební spořitelny, a. s., za období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015 bylo prokázáno, že z účtu žalovaného bylo na úvěrový účet hrazeno v uvedeném období 4 800 Kč měsíčně. Žalovaný tak pravidelně měsíčně poukazuje bance splátky úvěru v celkové výši 7 160 Kč.
15. Z e-mailu ze dne 12. 3. 2015 bylo zjištěno, že žalovaný sdělil právnímu zástupci žalobkyně, že souhlasí s částkou 13 000 Kč, nicméně přestává tedy platit zálohy na elektřinu ve výši 2 600 Kč měsíčně, vodu ve výši cca 6 500 Kč ročně, zákonné pojištění za osobní automobil 7 200 Kč, uhlí 15 000 – 20 000 Kč ročně, obědy za nezletilého syna 500 Kč měsíčně, pojistku za rodinný dům 500 Kč měsíčně a internet 750 Kč měsíčně.
16. Z odůvodnění pravomocného rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 23. 4. 2015, č. j. 1 Nc 2335/2015 - 45, na straně 3 odstavec 3. bylo zjištěno, že otec v řízení o výživném pro nezletilého xx při své účastnické výpovědi uvedl, že jeho příjem se pohybuje okolo 20 000 – 25 000 Kč.
17. Podle § 697 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen “občanský zákoník”) manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů. Podle odst. 2 pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.

18. Podle § 690 občanského zákoníku každý z manželů přispívá na potřeby života rodiny a potřeby rodinné domácnosti podle svých osobních a majetkových poměrů, schopností a možností tak, aby životní úroveň všech členů rodiny byla zásadně srovnatelná. Poskytování majetkových plnění má stejný význam jako osobní péče o rodinu a její členy.
19. Podle § 691 odst. 1 občanského zákoníku nemají-li manželé rodinnou domácnost, nese každý z nich náklady své domácnosti; to je nezavazuje povinnosti navzájem si pomáhat a podporovat se.
20. Podle § 913 odst. 1 občanského zákoníku pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.
21. Soud provedl ve věci podrobné dokazování a dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Účastníci řízení byli v rozhodné době, tj. od 1. 6. 2015 do 15. 10. 2015, manželé, přičemž jejich manželství bylo pravomocně rozvedeno dne 16. 10. 2015. Žalobkyně tvrdila, že v rozhodném období neměla žádné příjmy, od žalovaného dostávala pouze výživné ve výši 5 000 Kč měsíčně na nezletilého syna xx, který žije společně s žalobkyní, která o nezletilého pečuje. Žalobkyně má výdaje na elektřinu ve výši 2 600 Kč měsíčně, vodu 650 Kč měsíčně, pojištění vozidla ve výši 7 200 Kč ročně, vynakládá finanční prostředky na uhlí ve výši 15 000 – 20 000 Kč ročně a na internet 750 Kč měsíčně. Pojištění domácnosti v xx hradí žalovaný, což bylo mezi stranami nesporné. Žalovaná tvrdila, že žalovaný dosahuje daleko vyšších příjmů než 30 000 Kč měsíčně, tuto skutečnost však žalobkyně přes poučení soudu, které se jí dostalo, neprokázala. Z provedených důkazů vyplývá, že celkový průměrný měsíční příjem žalovaného se pohyboval okolo 20 000 Kč, vyplývá to zejména z tvrzení žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. 1 Nc 2335/2015 a koresponduje to současně s ostatními provedenými důkazy, zejména i se znaleckým posudkem vypracovávaným ve věci vedené se stejnými účastníky u zdejšího soudu pod sp. zn. 9 C 385/2015, v němž se žalobkyně domáhá po žalovaném hrazení výživného pro rozvedenou manželku, ze kterého nevyplývá, že by příjem žalovaného byl vyšší, než on sám udává. I po doplnění znaleckého posudku vyplynulo, že žalovaný nemá žádné další příjmy, které by mu plynuly z jeho účasti ve společnosti xx. Žalobkyně dále tvrdila, že žalovaný v rozhodném období žalobkyni nijak nepřispíval na výživu. V tomto směru soud řešil rozpory mezi žalobními tvrzeními a tvrzeními v odvolání žalobkyně do rozhodnutí Okresního soudu v Písku ze dne 7. 9. 2015. V tomto odvolání (na čl. 24 tohoto spisu), vyhotoveném dne 10. 9. 2015 (tj. téměř čtyři měsíce po podání žaloby v této věci) žalobkyně uvedla, že od žalovaného získá měsíčně částku kolem 12 000 Kč, z toho 5 000 Kč je výživné pro syna. Pro potřeby žalobkyně tak zůstává 7 000 – 8000 Kč měsíčně. Žalobkyně tyto rozpory vysvětlit nedokázala, v podstatě jen konstatovala, že to co je uvedeno ve specifikovaném odvolání, je nepravdivé, skutečnost je taková, že v rozhodném období jí žalovaný vyjma výživného na syna ničeho nehradil.
22. Soud však na základě provedeného dokazování zjistil, že žalovaný kromě běžného výživného pro nezl. syna xx ve výši 5 000 Kč měsíčně zaslal žalobkyni dne 1. 10. 2015 částku 6 301 Kč, která představuje platbu na rovnátka synovi, dne 15. 6. 2015 žalovaný uhradil obědy pro nezl. xx ve výši 475 Kč, dále dne 10. 8. 2015 uhradil internet v xx částkou 873 Kč a dne 11. 9. 2015 částkou 1 045,49 Kč, dne 20. 7. 2015 zaplatil vodné a stočné v xx ve výši 893 Kč. Dále žalovaný uhradil pojištění domácnosti v xx dne 22. 6. 2015 ve výši 1 497 Kč. Měsíčně žalovaný hradí částku 4 800 Kč, jakožto splátku u Českomoravské stavební spořitelny, a. s., a dále splátku 2 360 Kč měsíčně, jakožto splátku úvěru, jak vyplývá z úvěrové smlouvy, kdy jde o úvěr poskytnutý oběma manželům. Celkem na úvěr žalovaný splácí 7 160 Kč měsíčně. Lze shrnout, že pravidelné měsíční výdaje žalovaného činí 12 160 Kč a představují výživné pro syna a splátku úvěru. Zbývající část příjmů žalovaného jde pak na jeho vlastní náklady a potřeby, ale částečně i na náklady spojené s domem v xx, který užívá žalobkyně s tím, že zde se nacházela rodinná domácnost účastníků. Žalobkyně prokázala, že v rozhodném období nepobírala žádný příjem a od 1. 1. 2014 je vedena úřadem práce v evidenci uchazečů

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

o zaměstnání. V rozhodném období však náklady na domácnost sdílela se svými zletilými syny xxx, kteří si již vydělávali a kteří přispívali na chod domácnosti a hradili každý 1/3 nákladů na elektřinu a vodu a podíleli se na úhradě potravin a topiva. Žalobkyně obdržela též polovinu nájemného, byt' zpětně, a má k dispozici vozidlo, které je ve společném jmění manželů. Pokud žalovaný tvrdil, že žalobkyni i v rozhodném období hradil prostřednictvím synů částku 3 000 Kč týdně, pak tuto skutečnost neprokázal. Syn účastníků xx který byl ve věci vyslechnut jako svědek, potvrdil, že žalobkyni předával od žalovaného peníze, nespecifikoval však období, ve kterém k tomu docházelo. Konstatoval, že to bylo do té doby, než matka na otce začala podávat trestní oznámení. Syn xxx při svém svědeckém výslechu potvrdil, že v rozhodném období bydlel s matkou na adrese xxx a přispíval 1/3 na náklady s elektrikou, vodou a na potraviny přispíval 2 000 Kč měsíčně. Vypověděl, že otec matce poté, co se odstěhoval, posílal peníze přes něho nebo jeho bratra ve výši 2 000 - 3 000 Kč týdně, nicméně opět nekonkretizoval období, kdy k tomu takto mělo docházet. Soud tedy vycházel z toho, že nebylo prokázáno, že by žalovaný prostřednictvím synů žalobkyni v rozhodném období platil částky ve výši 3 000 Kč týdně, a to i přes rozporné tvrzení žalobkyně uvedené v jejím odvolání do rozhodnutí o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, když tento rozpor žalobkyně vysvětlila tak, že údaje v odvolání uvedené nejsou pravdivé. Tuto okolnost tvrzenou žalovaným nelze prokázat ani zprávou Arkády Milevsko, kde žalobkyně měla dle žalovaného konstatovat částky, které od něj obdržela. Tato zpráva totiž pochází ze dne 28. 1. 2015, jak ve svém návrhu žalovaný uvedl, a není tak nijak právně významná pro toto řízení. Soud ji proto k důkazu neprováděl, její provedení zamítl.

23. V souladu se shora citovanými ustanoveními § 690, § 691 a § 697 odst. 1 občanského zákoníku mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Manželé mají dále povinnost pomáhat si a podporovat se, přestože nesdílejí společnou domácnost. Na základě výše uvedených skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by manžel dosahoval vyšších příjmů, které by mu zajišťovaly vyšší hmotnou a kulturní úroveň. Současně žalovaný prokázal, že žalobkyni v rozhodném období podporoval a přispíval jí na životní náklady, když hradil pojištění domácnosti v x, platil internet v xx, vodné a stočné, přispěl nad rámec hrazeného měsíčního výživného na syna ve výši 5 000 Kč na obědy nezl. xxxa na rovnátka. Významná je pak zejména úhrada společných závazků manželů představujících úvěr u Českomoravské stavební spořitelny, a. s., ze kterého jsou zavázáni oba účastníci společně a nerozdílně, a který žalovaný sám splácí měsíčními splátkami ve výši 7 160 Kč. S ohledem na výši zjištěných příjmů žalovaného nezbylo soudu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout. Pokud žalobkyně tvrdila, že má nárok na výživné ve výši 13 000 Kč měsíčně a na příspěvek na náklady domácnosti ve výši 3 475 Kč měsíčně, bylo na ní důkazní břemeno v tom směru, že výše příjmů žalovaného tomuto požadavku odpovídá. Nic na závěru soudu nemění ani to, že výslechy synů, kteří ve věci vypovídali, nebyla prokázána ta skutečnost, že by v rozhodném období žalovaný poskytoval žalobkyni částky 2 000 - 3 000 Kč týdně, když oba synové vypověděli, že tyto částky matce předávali do okamžiku, kdy mezi rodiči vznikl problém v podobě toho, že matka podala trestní oznámení na otce, ale období specifikovat nedokázali. Dále soud přihlédl též k tomu, že na nákladech na bydlení v domě, kde se nacházela rodinná domácnost, se žalobkyně po celou dobu rozhodného období podílela se svými zletilými syny xxx, byt' o tom žalobkyně původně ničeho netvrdila. Soud přihlédl též k té skutečnosti, že žalobkyně poukazovala na příjmy žalovaného z pronájmu majetku v SJM účastníků, které jí však žalovaný nepředává. V průběhu řízení však bylo mezi účastníky nesporné, že z těchto pronájmů za rok 2015 získala jak žalobkyně, tak žalovaný po 37 500 Kč. Mezi účastníky bylo nesporné, že v rozhodném období nebydleli ve společné domácnosti, žalovaný však netvrdil žádné výdaje spojené s jeho odděleným bydlením, soud se tak nezabýval zkoumáním odůvodněnosti takových případných výdajů, či zjištěním skutečnosti, zda bydlel v xxx či v xxx. Soud tedy žalobu zamítl z důvodu, že zjištěné majetkové poměry každého z manželů nárok žalobkyně na výživné manželky neodůvodňují, a to ani zčásti.

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

24. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala jak nároku na výživné manželky, tak nároku na náklady rodinné domácnosti, tj. nároku vyplývajícího z § 697 občanského zákoníku a nároku vyplývajícího z § 690 občanského zákoníku. Byť vztah těchto dvou ustanovení, tj. ustanovení o vyživovací povinnosti manželů a o povinnosti manželů uspokojovat potřeby rodiny, zákon výslovně neupravuje, lze dovést, že mezi nimi nelze hledat žádné zásadní rozdíly. V obou případech jde o povinnost vznikající uzavřením manželství a zánikem manželství zásadně končící, přičemž pokud není plněna povinnost péče o rodinu, nastupuje ustanovení o vyživovací povinnosti. Lze tak uzavřít, že pokud žalobkyně žalobou uplatnila nárok na výživné manželky, byl tímto konzumován i postup podle § 690 občanského zákoníku a nelze, aby samostatně uplatňovala oba nároky. To je odůvodněno tím, že na institut vyživovací povinnosti mezi manžely je nutné pohlížet jako na součást celého komplexu majetkových vztahů v rodině, tj. v rámci uspokojování a obstarávání potřeb rodiny a úpravy společného jmění manželů, při přihlídnutí k vyživovací povinnosti rodičů k dětem, když soud v tomto řízení takto i postupoval a zkoumal celý komplex majetkových vztahů v rodině účastníků. I z tohoto důvodu byl nárok na náklady rodinné domácnosti zamítnut, když byl konzumován širším nárokem na výživné manželky, přičemž žalobkyně, jak se ze shora uvedeného odůvodnění podává, byla v řízení neúspěšná.
25. Soud považoval za nadbytečné provádět další účastníky navržené důkazy, soudem neprovedené, a to s ohledem na zjištěný skutkový a právní stav věci. Jejich provádění by bylo neekonomické. Pokud žalobkyně navrhovala další znalecké zkoumání příjmů žalovaného, takový důkazní návrh učinila opožděně, a proto byl soudem zamítnut.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaný byl ve věci zcela procesně úspěšný, a má proto právo na náhradu svých nákladů řízení. Náklady řízení žalovaného jsou tvořeny odměnou advokáta za právní zastoupení ve výši 24 600 Kč, a to za 6 úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ze dne 19. 10. 2016 a účast u ústních jednání dne 3. 3. 2016, 14. 9. 2016, 22. 11. 2017 a dne 8. 2. 2018) se sazbou po 4 100 Kč podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 8 odst. 2 ve spojení s § 12 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“) a náhradou hotových výdajů za 6 úkonů právní pomoci ve výši 6 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu; celkem tedy náklady řízení žalobce činí 26 400 Kč. Tyto náklady řízení je žalobkyně povinna zaplatit v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám právního zástupce žalovaného. Soud nepřiznal žalovanému odměnu za úkon studium spisu dne 15. 1. 2016, neboť tento úkon je součástí úkonu převzetí a přípravy zastoupení, za který žalovanému byla přiznána odměna.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Písek 8. února 2018

Mgr. Martina Petříková v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí Okresního soudu v Písku ze dne 8. 2. 2018 č. j. 7 C 129/2015 - 124 nabylo právní moci ve výroku I. v části o zamítnutí žaloby ohledně povinnosti žalovaného platit žalobkyni výživné v částce 5 000 Kč měsíčně počínaje dnem 1. 6. 2015 do 15. 10. 2015 a ve

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx.

výroku II. dne 13. 4. 2018. Ve výroku I. v části o zamítnutí žaloby ohledně povinnosti žalovaného platit žalobkyni výživné v částce 8 000 Kč měsíčně počínaje dnem 1. 6. 2015 do 15. 10. 2015 a ve výroku III. nabylo právní moci dne 9. 7. 2018.

Doložku právní moci připojila dne: 13. 7. 2018 xxxxxxxxxxxxxxxx.